MUNDO BALANI

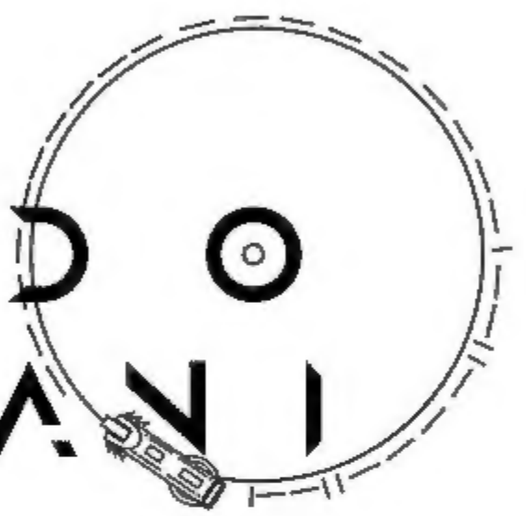

UPLB WRITERS' CLUB

The figures used in the cover and zine design are from the **Voyager Golden Records.** [1] [2] [3]

N I L A L A M A N

fig 103
MARY JOYCE BERNAL

Centro De Gravidad
AMRIE CRUZ

fig. 180
ROSE ANGELICA RUIZ

fig. 71
HUNNY LAURENTE

con/version
JOHN DARYL ALCANTARA

fig. 114
KIRBY VICENTE

untitled
RAFAEL BAUTISTA

fig. 08
SETH CASTRODES

fig 89
CHRYSTEL DARBIN

fig 84
GHEA ESCOBIN

Dalantao
IKING LOPEZ

fig. 94
BIANCA CUSTODIO

fig. 04
RAFAEL BAUTISTA

1. In 1977, NASA launched Voyager 1 and 2 into space, which carried two golden phonograph records that serve as time capsules intended for any intelligent extraterrestrial life forms that it may encounter.

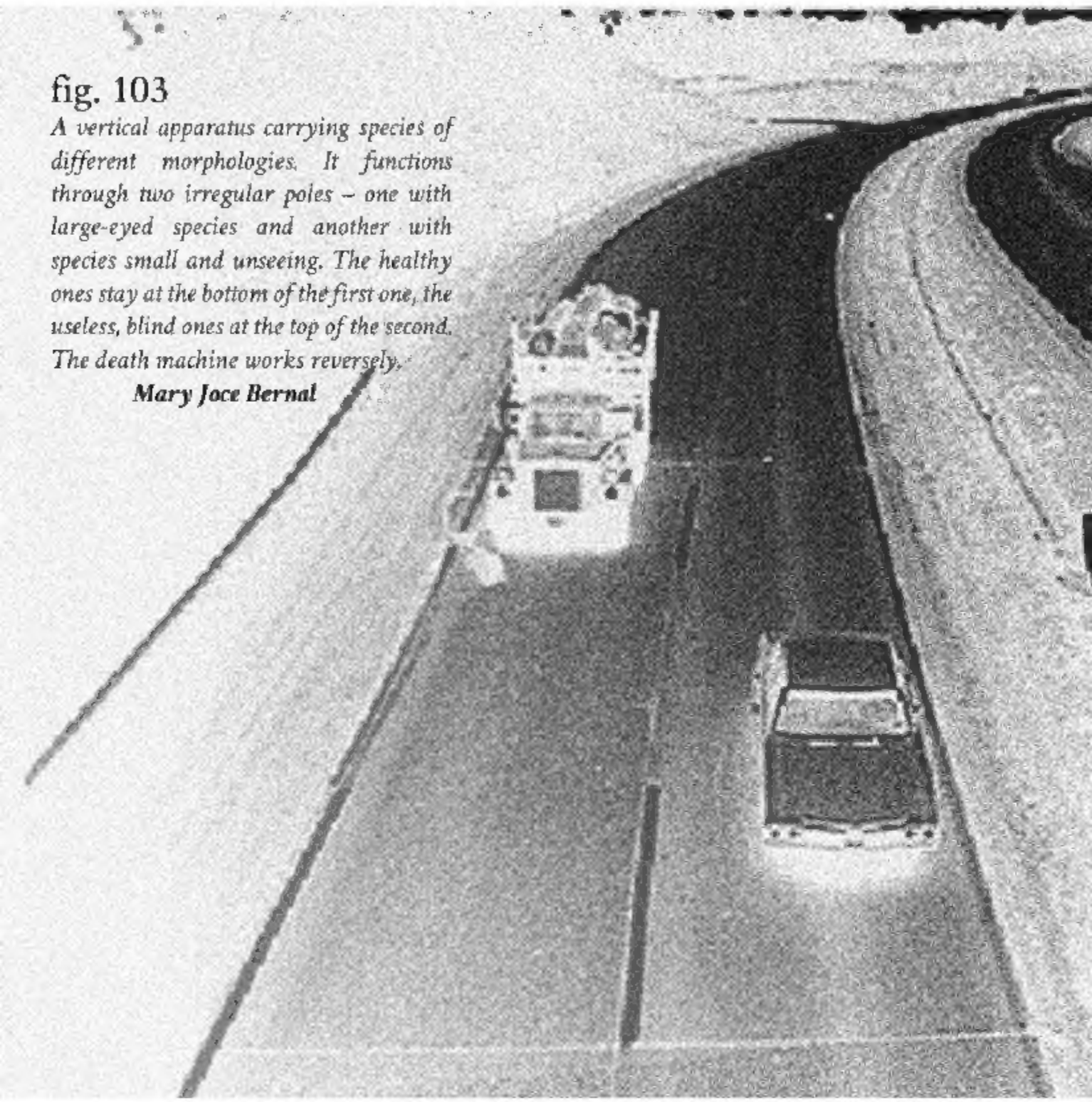

fig. 103

A vertical apparatus carrying species of different morphologies. It functions through two irregular poles – one with large-eyed species and another with species small and unseeing. The healthy ones stay at the bottom of the first one, the useless, blind ones at the top of the second. The death machine works reversely.

Mary Joce Bernal

Centro De Gravidad

AMRIE CRUZ

Napatitig na lang si Gigi sa nahulog nyang pan de coco. Tatlong segundo pa lang ang lumipas at kung tutuusin ay kung dadamputin nya ang tinapay, pwede nya pa itong hipan at makain. Hindi siya iyakin pero nagsimulang tumulo ang kanyang luha nang walang permiso. Dalawampung metro mula sa lupa, nangatog ang nakalutang niyang katawan sa paghikbi.

Anim na taong gulang pa lang ay alam ni Gigi na ipinagbabawal sa mga katulad niya na lumapit sa Centro de Gravidad. Simula noong hinabol niya ang isang kuting papunta sa direksyon ng malaking gate na naghihiwalay sa dalawang rehiyon ay di na niya mapigilan ang pagbalik. Noong una, sa sarili lang nakatuon ang mga tanong niya. Gaano kasarap kaya makalanghap ng sariwang hangin? Gaano kagaan sa pakiramdam na malamang hindi ka mawawalay mula sa iyong tahanan? Hindi kalaunan ay narinig niya ang mga sagot mula sa itinuring niyang unang kaibigan.

"What are you doing?" tanong ni Jack noong nahuli niya si Gigi na nakadungaw mula sa labas ng gate. Sa takot ay kumaripas ng takbo papalayo ang batang babae at kinabukasan na bumalik. Doon nakita niyang naghihintay muli ang mestiso.

"Please don't be scared. I'm not going to tell on you. I'm harmless. See?," ibinungad ni Jack habang nakangiti.

"Di ako marunong mag-English," mahinhing sinagot ni Gigi.

"Okay lang yun. I know a little Filipino. Gusto mo makarinig ng joke?"

"Sige."

"Cool. Okay. Anong tawag sa isang daga sa outer space?" "Ano?"

"Edi, problema. Eh ano naman ang tawag sa lahat ng daga sa outer space?"

"Ano?"

"Edi, lutas na problema."

Nakakahawa ang tawa ni Jack kaya hindi na napigilan ni Gigi ang kumawalang halakhak at mga ngiti. Hindi niya naintindihan yung joke pero hindi niya napigilang umasa na baka posibleng makasundo niya ito. Magkaiba man, siguro ay kaya niyang sakyan ang trip ng lalaking ito na nakatatamasa ng buhay na ipinapangarap niya. Kahit sa kwento na lang ay pipilitin na niyang maging kontento.

"I've known you long enough to know that you're angry," sabi sa kanya ni Jack. Di siya kagwapuhan pero sa datingan ay napapaibig raw ng kanyang best friend ang mga kalalakihan sa kanilang high school. Di kumbinsido si Gigi na totoo ang mga chinichika ni Jack sa kanya pero ano pa bang magagawa niya kundi maniwala. Di naman niya kayang pumasok sa Centro para kumpirmahin iyon.

"Pilipino please. Bakit ako magagalit? Ganito naman talaga ang buhay dito sa labas.Mamamatay kang masunurin sa lapag o gagawa ka ng mali para mabuhay," tugon niya. Tuwing tumitingala siya ay nakikita niya ang kanyang kahahantungan. Sa kada isang hindi pagsunod sa batas ay may karampatang parusang paglutang ng nakatakdang metro ayon sa bigat ng pagkakasala.

"You are floating five meters from the ground. Dapat mabahala ka na. Tsaka jaywalking? Nakiusap ka man lang ba sa police station?"

Ang totoo ay nagpapanic na talaga si Gigi sa loob-loob niya. Ito na yun. Wala nang balikan mula dito. Magsusunod-sunod na ang kamalasan niya. Hindi

sasapat ang pagiging maparaan. Marami na ang sumubok pero lahat sila ay hindi nagwagi. Maraming nababaliw. Maraming namamatay sa gutom. Pagdating sa puntong yun, hahayaan na lang nila na lumipad patungo sa kalawakan ang kanilang katawan.

"Kung ang gobyerno lang ang masusunod, ngayon pa lang itatapon na nila kaming lahat sa kalawakan," sabi ni Gigi habang ngumunguya.

"Totoo yan. Hate kayo ng mga katulad ni Daddy. Siguro sasapakin tapos itatakwil niya ako kapag nalaman niyang hinahagisan ko ang isang deliquent ng mga groceries. I've been such a bad boy. O, catch," sabay hagis ni Jack ng mga biskwit sa kaibigan.

Tama sila sa pagsapak. Matinding bugbog ang inabot ni Jack pero imbis na itakwil ay pinadala siya sa ibang lugar. Malayo sa impluwensiya ng isang pesteng kriminal.

"Kung pagkain lang ang habol mo, pwede ka naming bigyan. Pero kailangan maging klaro ka sa amin. Gusto mo bang maglingkod o nararamdaman mong napipilitan ka lang gawa ng gutom?" nagmamasid ng maigi ang babaeng nakataklob ang mukha.

"Ayokong mabuhay ng parang isang hayop," sagot ni Gigi.

"Hindi mo nasagot ang tanong ko."

"Ayokong mamatay nang nakayuko at palutang-lutang. Gusto kong tumindig."

fig. 80

Mahalagang gawain para sa mga dalubhasa ang pagsuri sa mga mumunting nilalang sa pamamagitan ng pagsalat. Dito natutukoy kung alin ang magkakauri. Ang mga purong maputla ay ligtas mula sa ganitong proseso samantalang ang mga may inuuling na balat ay nagiging latak. Maaari silang itapon o balatan upang may ibang mapaggamitan.

Rose Angelica Ruiz

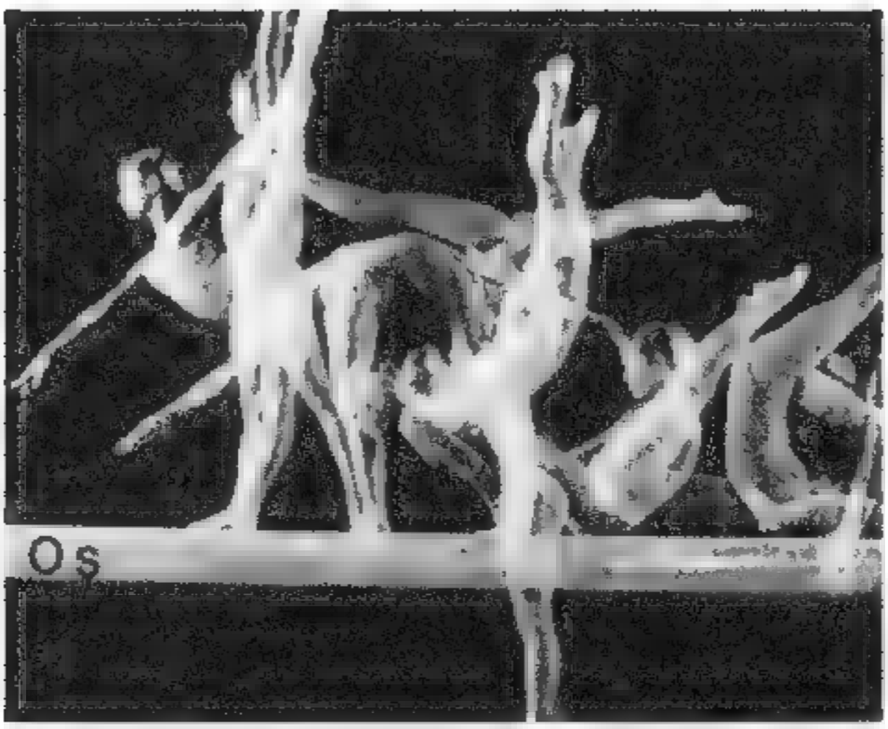

fig. 71

Umaalis ang katawan at iniiwan ang nakaraang pigura. May mga bahagi ito - dahilan ng pagitaw ng mga naturang paghlipat buhat ng iba't ibang pag-unat ng mga bahagi ng katawan. Samakatuwid, ito'y pagpapatit ng katawan patungong bagong hugis mula sa naunang porma ng pagbanat o pagbuka. Nabibilang ito ng oras, at nagbubuhol habang sinusukat. Kapansin-pansin ito sa kabilisan ng nasabing paghahili bisa ng paulit-ulit na pagsulpot at paglisan. Isang pila ng mga alingawngaw ng paggalaw

Hunny Laurente

con/version

JOHN DARYL ALCANTARA

the conversion lasted

for about three hours you lied
inside a white fiber-glass chamber
  with your arms spread open legs
bound in elastic chains submerged
in blue-lit water sanctified as they
observed the beam scanners swing counter
clockwise around the pool they
call this regenesis:

  the rebirth, the purgation of the archaic,
    with the new divine
  technology god-
      sent, heaven-made they

call the church a "she"
  the pronoun for
who you are supposed to be
attracted to after the three-hour
stitch-free lobotomy

& so you lied
there indifferent with the iciness of
  their stares piercing through

the two-way mirror watching your
holy rebaptism— the purgation of the old
church endorses regenesis; she claims
it's safe, the water heals the sick-
ness of the soul which no other
liquid can mend or so

    they say it s in the gospel
    the light
strobes come & go
     come & go
     come & go
in nanoseconds
    as they flash images of you
in clothes you are not
    supposed to wear & they
send through your vein, gradually increasing electric
            current whenever
your serotonin level arises, it's bearable
at first until you realize you 've
thrown up your yesterday's breakfast

obs curing the water
where you lie floating they
say it's a good sign & so
 the cleansing process must go on &
on & you

see a picture of the man
you love & they sting you
again. *thou shall not give in*
they say *to carnal temptation*
because the church also says god
deems it necessary
that the good must suffer &
those who suffer are blessed so you trans
vestite *binabaeng yawa* must be grateful
that your system will
now anticipate

pain whenever you urge to
revert back to your crooked trans
gressive ways, or so they say,

after three hours
of lying inside
that casket they brought up your body
now restored with
broader shoulders &
more defined jaws &
the protruding silicon
that was once inside
you dissolved now
empty,
they brought you down

a room full of mirrors &
left you there
for the next 40 days
you stood mute & bare they say

solitary
confinement

is the best way to succumb to
terms with one's self & so they
put you down here in a space
that is
both an arm's-length narrow
& a thousand oceans wide

of you r self,
yourself, &
yourself they say
is now salvaged
from the original sin now
clean of the fruit's stain
or the serpent's venom you
can now go back
to your parent's eden
now enlightened you see
you r repeated reflections on the wall,
emphasizing you r unhomeliness

fig. 114

The canvass is stained with an indiscernible substance leading to its combustion. Half of which suggests an abundant amount was poured unto it. For its preservation, the image then is subjected to subzero temperature which lead to the disorientation of its colors. The [illegible]ion is irreversible at this point.

Kirby Vicente

The one-hundred floor graphene tower casted its shadow on the streets
Rafael Bautista

fig. 08

Three hues pulsate within the sea swelling.

Calm, Loneliness, Will. Surrounded by Vastness

Underneath the currents, they are reflected, diffracted, and redshifted. Some are created, some annihilated. Seas within an ocean. Shades within a gradient shifting

The Mind was a sea, colors crashing over each other. Thoughts mixing, and meaning disintegrating. Their colors were different from the ones I formed. Theirs were more internal, primal, raw. Theirs caused stronger waves within the Mind, more vivid, similar but not quite matching the one in the Message. To them, it wasn't Vastness, but Rest, or Absence. Not Will, but Persistence, or Continuity. Not Calm, but Numbness, or Equilibrium. Not Loneliness, but Confusion, or Delusion.

The colors refuse to turn into exhaustion into grey. It surged, forcing itself to turn into understanding, into white.

The sea remains surging.

Seth Castrodes

2. The Golden Records contain a collection of different sounds, music, greetings and 116 images that attempt to explain life on planet earth.

fig. 89

The creatures of this star cage spacetime in two-dimensional square and rectangular manifold. Using their fingers, these creatures freeze time, create doorways, and give birth to fire. Rather than ripping blue substances, squares and rectangles defy gravity. These are portals and the figure itself is one

Chrystel Darbin

fig. 84

The small meat is not yet fully processed. Its head must be turned towards the ground for it must first seek the true center before a growth spurt. See the attached string anchoring the belly, without having much weight the small meat must be tied dou n lest it be windswept or worse, floated out to space. Once the small meat has grown to the size of that of the mature meat beside it, it could then stand upright.

Ghea Escobin

Dalantao

IKING LOPEZ

"Syempre, dapat magaling mag-English!" sigaw ni Cynthia.

"Hinay-hinay lang, darling ah. Alam mo namang magdadagdag tayo ng fifteen thousand kung lumampas tayo sa dalawampu," ngisi ni Roland.

"Edi sige, dapat magaling siya sa basketball." Pinindot ni Cynthia ang 'Athletic Prowess.'

Tumawa ang kanyang asawa, "Basta lang naman sa akin ay lalaking mabait ang ating anak, marunong makibagay sa tao, may sipag at..."

"Dimples! putol ni Cynthia. Mistulang pumasok lang sa magkabilang tainga ni Cynthia ang mga pinagsasabi ni Roland. Masinsinan niyang pinag-aaralan ang 'Premium Options' sa touch screen, nilalasap ang mga posibilidad. Posible siyang maging honor student o isang magaling na basketball player o isang guwapong supermodel o isang tanyag na artista o matalinong inhinyero o...

"Bumili na po kayo ng sampaguita!"

Nalaglag niya ang touch screen sa gulat. Nakatambad sa kanyang paningin ang isang batang buto't balat, uhugin, at markado ng putik at grasa.

"Layuan mo nga ako!"

Kinuha ni Roland ang touch screen at sinamahan ang kanyang asawa papunta sa ospital.

"Salamat po sa pagiging honest. Makakatulong po ang lahat ng ito sa ating program," sabi ni Dr. Palacpac sa resulta ng generator.

"Ngunit, nais ko na rin pong magtapat sa inyo. Ninety-nine point nine percent po ang success rate ng ating Build-Your-Own Baby Program. Subalit,

nakakatanggap po kami ng ilang reports ng ilang nanay na nakakaranas ng post partum depression kung saan mismong yung mga nanay ay hindi kinikilala ang kanilang anak. Para maiwasan po natin ang ganitong posibilidad, nirerequire na po namin sa lahat na mag-undergo ng Phase Two sa aming BYOB program. Simple lang naman po siya: kakabitan lang po kayo ng isang pin at pag-aaralan lang po ng ating program kung paano kayo mag-isip."

Tumango na lang si Cynthia sa sabik na maging isa sa makikilahok sa BYOB program.

Kinabitan siya ng isang maliit na brooch sa kanyang templo. Sa isang iglap, umidlip si Cynthia.

Habang nagpaiwan ang kaluluwa ni Cynthia sa mga ulap, bumagsak ang kanyang katawan sa palayan. Kinalmot kalmot niya ang balikat sa kati nang malaman na lang niyang hubad pala siya. Tinakluban niya bigla ang kanyang dibdib ng dalawang kamay. Ang ganitong lapnos ng araw, di niya sukat inasahang tatagos muli sa kanyang buto. Naglakad siya pasilangan kung saan natandaan niyang may poso.

Matapos ang ilang minuto may isang maliit na aninong lumundag sa harap niya at inikutan siya. Pagkurap ni Cynthia nakita niya: isang batang may matatambok at at mapupulang mga pisngi, parang kamatis; magkakapantay na tainga, mapupungay na mga matang kulay kape, matangos na ilong, at malawak na ngiti Habang pinag-aaralan niya ang kanyang mukhang mistulang isang mapa, isang mapa ng posibildad, namangha na lang si Cynthia sa kanyang balat: maputi, makinis, perpekto, halos isang anghel.

Napaiyak si Cynthia sa tuwa, "Anak?"

Ngumisi na lamang ang anino at nakipaghabul-habulan Sunod naman si Cynthia sa mga palayan na natapak-tapakan, sa makupad na ilog, sa mga

bato-bato, at mga manipis na puno. Dumating na lang sa isip ni Cynthia na niligaw pala siya ng anino. Pagliko niya ng kanluran, nasumpungan niya ito, buhat buhat ang isang sako ng bigas sa kanyang balikat. Nilapitan ni Cynthia ang anak niya at kinulbit.

Tumalikod ang anino. Ang inasahan niyang mala-anghel na mukha ay naging itim? Buto't balat ang katawan nito sa loob ng damit na gula gulanit. Minarkahan ang balat niya ng putik at grasa. Higit sa lahat, kitang kita ang berdeng uhog na dumaloy sa sugat-sugat na mga labi.

Sa klinika, nag-ingay ang kompyuter sa bilis ng tibok ng puso ni Cynthia. Tatakbo dapat si Roland sa kinauupuan ng kanyang asawa ngunit hinila siya ng doktor, "Sandali. Kailangan niyang tapusin ang proseso."

"Ayoko!" iyak ni Cynthia. Bumunot siya ng isang balisong. Pinagsasaksak niya ang aninong nagtangka bagang multuhin siya, takutin siya. Tumalsik ang dugo sa hubad na katawan ni Cynthia sa bawat paglubog ng balisong.

Titigilan na dapat ng doktor ang proseso sa pag anunsyo ng kompyuter ng 'Critical Condition'. Subalit, kusang nagising si Cynthia, nakadilat nang husto at nakanganga. Namigas ang kanyang mukha mula noong papalabas na siya ng kwarto at pagbukas ng pinto ng kanilang hovercar, kahit pa man inaakay siya nung asawa niya at tinanong, "Kamusta, honey?"

Nagsalita na lamang siya nung nilapitan siya muli ng batang naglalako ng sampaguita.

"O heto," nag abot si Cynthia ng singkuwenta at kahit papaano, nabawasan ang bigat ng kanyang konsiyensya.

Matapos ang isang buwan, bumalik ang mag-asawa kay Dr. Palacpac ayon sa napag usapan. Naglabas ang doktor ng isang makapal na kontrata. Hindi

nag-atubili si Roland na lagdaan ang mga papeles. Subalit may kaingatan si Cynthia sa pagsusulat ng kanyang pangalan sa bawat pahina ng kontrata, ramdam ang lamig ng bolpen at bawat pagpatak ng tinta.

"Doc, kami naman po ang masusunod sa kung anong magiging kalabasan ng anak namin, hindi ba?" biglang tanong ni Cynthia.

"Ninety nine point nine percent success rate po ang Build-Your Own Baby namin. Wala po kayong kailangang alalahanin. Ang kailangan niyo lang po ay maniwala," sagot ng doktor.

Pinindot ni Cynthia ang bolpen at singbilis ng pagtalsik nito ang paghigit ng ob-gyne ng isang activated inseminator mula sa kanyang ari.

Napag usapan ng mag asawa at ng doktor na laging magpapa check up si Cynthia para masubaybayan ang kanyang pagdadalantao. Pagkalabas ng ospital, dumako sina Cynthia at Roland sa McDonald's kung saan nakapark ang kanilang hovercar. Bago mabuksan ni Roland ang kotse, nakita ni Cynthia ang isang grupo ng mga batang naglalako ng mga sampaguita. Biglang dumaplis sa isipan ni Cynthia ang kanyang panaginip Subalit, sa halip na madalian si Roland sa pagbubukas ng kotse, naglakas-loob siyang ngumiti at lapitan ang mga bata

"Bili po kayong sampaguita," sabi ng isang bata.

"Aba, siyempre naman. Bibilhan ko kayo lahat!" sabi ni Cynthia sa kanyang malawak na boses.

Namangha na lang si Roland nang tangungin siya ni Cynthia, "Honey, gusto mo bang magsimba?"

Habang naghihintay si Roland sa labas, sinabitan ni Cynthia si Imaculada Concepcion ng mga sampaguita. Lumuhod siya, pinaglapit ang kanyang dalawang kamay gaya ng turo sa kanya nung bata siya at sinabi...

"Mama Mary. Lumalapit po ako sa inyo para sa isang rason lamang: basbasan niyo po ang aking anak. Huwag niyo po hahayaan siyang maging sakitin. Iadya niyo po siya sa kahit anumang kapansanan. Biyayaan niyo po siya ng malinis na puso at isipan. Kapalit nito, palalakihin ko po siya nang tama nang makapagtayo rin po siya ng isang mabuting pamilya na karapat-dapat sa inyong paningin. Yun lang po ang aking hinahangad. Amen" Umalis siya sa pagkaluhod, nag-antanda, at dumako sa bukana, pilit iniiwasan ang titig at ngiti ng itim na Sto. Nino.

Buwan buwan ay nagpapatingin siya sa kanyang OB Gyne. Buwan buwan din ay lumalapit siya kay Imaculada Concepcion, sinasabitan ng parehong bilang ng sampaguitang binili niya sa kunsinong mga bata, lumuluhod sa parehong posisyon, at sinasabihan ng parehong taimtim na dasal hanggang sa ito ay magkatotoo.

Sa ikapitong buwan niya ng pagdadalantao, inasahan niyang magiging normal lamang ang daloy ng kanyang ritwal. Bumisita si Cynthia kay Dr. Palacpac. Pumunta siya sa simbahan. Naghintay siya hanggang may lumapit sa kanyang batang naglalako ng sampaguita.

Yun nga lang, hindi kung sinong bata lang ang lumapit sa kanya. Lumapit sa kanya ang batang maitim. Ang batang uhugin, sugat sugat ang labi, buto't balat, at gula-gulanit ang damit. Napalunok ng laway si Cynthia nang sabihin sa kanyang, "Bili na po kayo." Pagbuklat niya ng kanyang wallet, buong limandaan ang kanyang pera. Pero, hindi magawang itaboy ni Cynthia ang musmos.

Inilapit ng bata ang kanyang kamay sa naglalaking tiyan ni Cynthia Hahampasin siya dapat ni Cynthia nang biglang idinikit ng bata ang kanyang tainga sa kanyang tiyan.

"Sumisipa-sipa na siya. Anung pangalan niya?" tanong ng bata.
"Wala pa siyang pangalan. Ikaw anung pangalan mo?" sabi ni Cynthia.
"Jhon-jhon."
"John-John. Ah. Nasa'n ang mga magulang mo, John-John?"
"Wala na sila."

Inilibre ni Cynthia si Jhon-jhon sa McDonald's. Nagulat siya. Maayos ang tikas ni Jhon jhon habang kumakain. Marunong siyang gumamit ng kubyertos. Malakas kumain ng fried chicken pero may padampi dampi pa siya ng tissue sa kanyang pisngi. Yun nga lang, mukhang napakainteresado niya sa tiyan ni Cynthia.

"Nakakita ka na ba ng isang nanganganak na pusa?" biglang tanong ni Jhon jhon at nagpatuloy, "Ang laki laki ng tiyan ng pusa namin dati kaya alam kong manganganak na siya. Pumunta siya dun sa loob ng kahon ng sapatos ko. Akala ko, tatae siya. Pero, biglang lumabas yung mga sanggol na parang malalagkit na longganisa. Magkakasunud sunod sila. Isang puting longganisa. Isang itim. Isang black-en-white. Pito sila lahat-lahat. Tapos, parang tinae lang niya yung mga anak niya. 'Di daw masakit sabi ng kapatid ko. Tapos, tapos, kinain ng nanay yung dalawang malilit na kuting. Talagang kita ngimuya niya yung ulo nung isa tapos puno ng dugo yung bibig niya. Sabi kasi ni Ate, mahihina daw sila kaya kailangan daw silang kainin para maging malakas yun mommy. Haha. Parang kinain lang niya yung tae niya."

Sa bawat pagsabi ni Jhon jhon ng dumi ay nararamdaman ni Cynthia ang pagbaliktad ng kanyang kinain kanina. Agarang dumiretso si Cynthia sa C.R. at nagsuka sa isang mapanghing toilet bowl.

Naibsan lamang ang pakiramdam ni Cynthia nang makabalik siya sa kanyang airconditioned na bahay na may bagong spray ng air freshener. Gumaan ang kanyang loob pagkaupo niya sa malambot nilang kama. Pinatugtog niya ang Sonata in C ni Mozart para kay baby. Pinahiran siya ni Roland ng kanyang paborito ng Vanilla lotion Nawala-wala ang kanyang lagnat at sakit ng ulo. Sa wakas, matapos ang ilang buwan, lumuwag ang kanyang hininga.

"Okey ka lang, honey? Medyo nagtagal ka yata sa appointment mo ngayon." sabi ni Roland.

"Hindi, hindi. Malusog nga daw si baby sabi ni Doc Palacpac, eh."

"Ultrasound na nga pala natin sa susunod na buwan. Excited na ko."
Ngumiti na lamang si Cynthia, mulat na mulat sa sakit na kanyang iindahin sa mga susunod na buwan.

"O, kita niyo po yun? Lalaki po siya, gaya ng input niyo," tinuro ni Doktor Palacpak ang ari ng sanggol sa ultrasound. Dagdag niya, "Batay rin po sa DNA analysis natin ay magiging matangkad siya, makulot ang buhok, at maganda ang korte ng paa, yung pang-isports talaga."

"Marunong rin po ba siyang mag-English?" tanong ni Cynthia.

"Opo, heightened naman po yung Language Skills niya. Pero, mapapansin po natin ito pag lumaki na siya."

Pagkatapos magpasalamat kay Doktor Palacpac, lumabas ang mag-asawa mula sa ospital. Ang bigat ng kanyang yapak sa kongkreto, ramdam ng husto ni Cynthia, gaya ng lakas ng sipa ng kanyang anak sa malut nitong mundong ginagalawan. Nakinikinita na niya, halos masalingan pa nga ang mapupulang pisngi at matangos na ilong, minamasa-masa niya sa palad ng kanyang asawang hawak-kamay niya papuntang McDonald's.

Binitiwan ni Cynthia ang kamay ng kanyang asawa. Nakita niya ulit si Jhon-jhon. Ngayon, may dala siyang barya.

"Isa lang," sabi ni Cynthia, abot ang sampumpiso.

Kumaway si Jhon-jhon at si Cynthia sa isa't isa.

Ayon sa nakagawian, bumisita ulit si Cynthia kay Imaculada Concepcion at sinabitan lamang ng isang sampaguita. Ngayon, may idinagdag siya sa panalangin na, "Alagaan niyo rin siya."

Halos mawala ang pagkabanal ni Cynthia nang umire na siya sa operating table. Mapapamura na sana siya nung matandaan niyang hindi ito makabubuti sa puting kaluluwa ni baby. Nakuntento na lang siya sa pagsigaw ng "Ina! Ina!" . Ramdam niya isang buong pakwan, hindi, isang buong mundo ang kanyang pilit na inilalabas. Hingal siya ng hingal, habang sinasabi ng Doktor, "Tulak!" Bumilis ang tibok ng puso ni Cynthia nang malaman niyang pinupulikat pala siya sa may balakang.

"Baligtad. Baligtad. Kailangan biyakin ko na siya," sabi ni Dr Palacpac sa nars

Hinimatay si Cynthia sa pagkapagal.

Nahirapan si Cynthia na buksan ang kanyang mga mata. Kita niyang dala-dala ng nars ang lampin, halos isang pumpon ng rosas.

Pagbigay ng nars sa kanya, hindi niya inasahan maramdaman ang gaan.

Unang sumagi ang kanyang tingin sa mga malalaki at mapupulang pisngi, parang kamatis. Sa lalim ng kanyang biloy ay napalundag ang kanyang mata sa magkakapantay na tainga. Mula rito'y dumausdos siya at nahulog siya sa mapupungay niyang mga mata, sariwa sa kakaiyak. Umahon siya tungo sa

matangos niyang ilong pagulong sa kanyang malawak na bibig. Habang pinag-aaralan niya itong mistulang mapa, isang mapa ng posibildad, namangha na lang si Cynthia sa kanyang balat: maputi, makinis, perpekto—sa mga mata ni Cynthia, isang ganap na anghel na kanyang hinehele ngayon. Ngunit, napanipis ang ngiti ni Cynthia at nasabing...

eg0

"Hindi ka sa akin."

fig. 94

They have captured them in miniature crates and cases and caskets of different lengths and sizes. I have never seen anything like it: restricted starlight. A few significantly radiate more intensely than others. Its cause and use remain unknown. Whether or not the stars had resisted in any way, I also cannot be certain. Meanwhile, space visibly mourns plainly above the stacks of boxed starlight, its bright colors shifting away.

Bianca Custodio

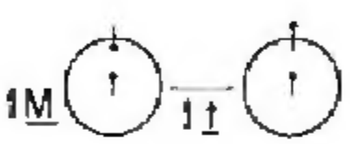

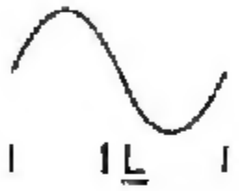

$1\frac{42}{100} \times 10^{9}\,\underline{t} = 1\,\underline{s}$

$86400\,\underline{s} = 1\,\underline{d}$

$365\,\underline{d} = 1\,\underline{y}$

$6 \times 10^{23}\,\underline{M} = 1\,\underline{g}$

$1000\,\underline{g} = 1\,\underline{kg}$

$6 \times 10^{27}\,\underline{g} = 1\,\underline{e}$

$\frac{1}{21}\,\underline{L} = 1\,\underline{cm}$

$1\,\underline{L} = 21 \times 10^{8}\,\underline{\mathring{a}}$

$10^{2}\,\underline{cm} = 1\,\underline{m}$

$1000\,\underline{m} = 1\,\underline{km}$

fig. 04

The symbols they use for counting restrict their imagination of the objective reality. They count the abstract and dematerialize the tangible with arbitrarily attributed comparisons to ill-defined references. Operations obey strict rules crafted in an axiomatic bubble. Math can only take them that far.

Rafael Bautista

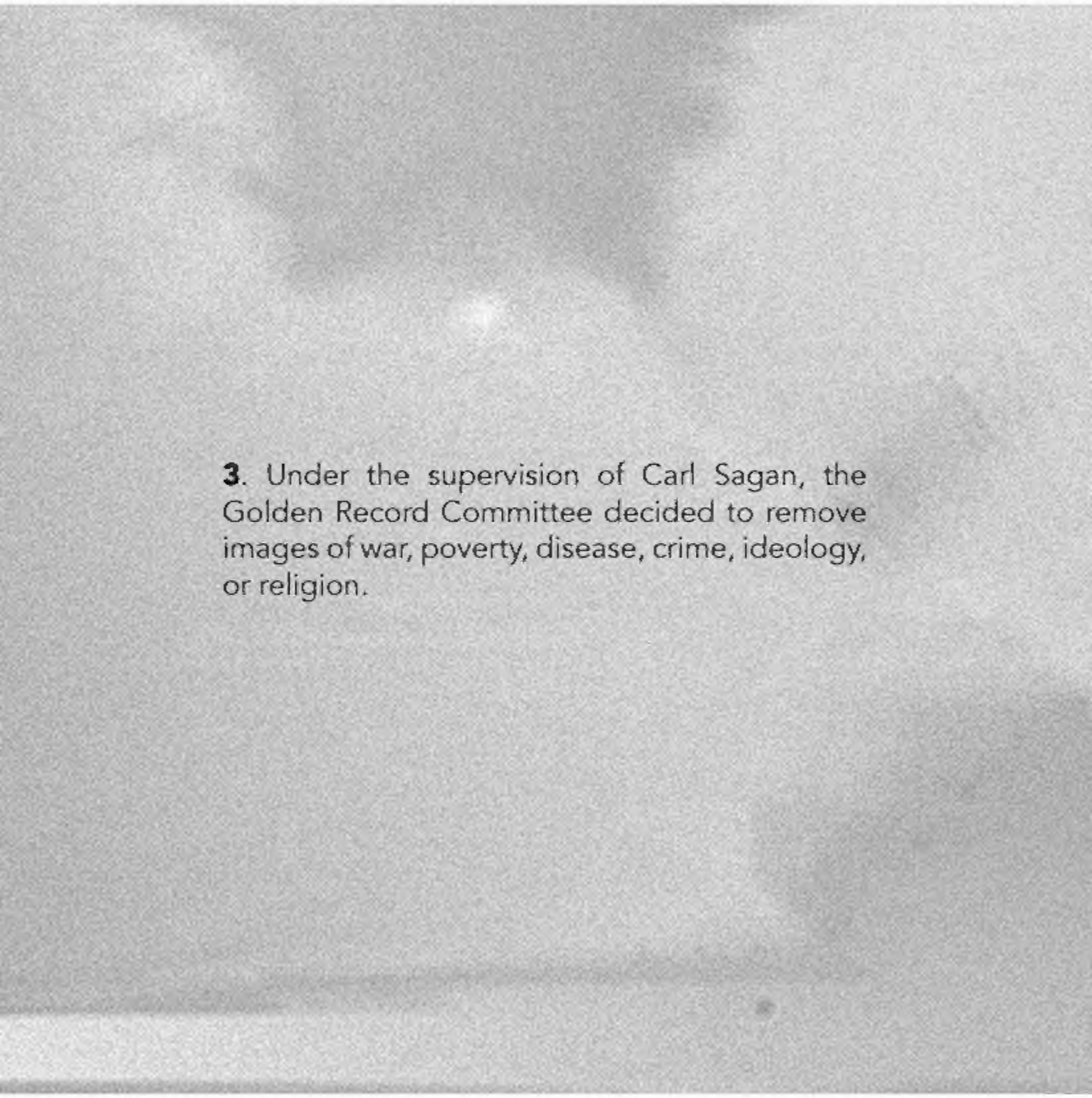

3. Under the supervision of Carl Sagan, the Golden Record Committee decided to remove images of war, poverty, disease, crime, ideology, or religion.